

de Sitter, L. U.: *Structural Geology*. McGraw-Hill. London 1956. 552 s. 309 fig. 16 × 24 cm. 67 s 6 d.

Denne bog behandler omtrent de samme emner som Sonders „Mechanik der Erde“, men på en langt bedre og mere overskuelig måde. Den er delt i 3 hovedafsnit, af hvilke det første (Theoretical structural Geology) omfatter 112 sider med 77 figurer og omhandler bjergarternes fysiske egenskaber specielt over for trykpåvirkninger og andre former for spændinger. Det er dels en ren fysisk-matematisk behandling, dels en overføring af dennes resultater på forskellige deformerede lagserier i naturen.

Andet afsnit (Comparative structural Geology) omfatter 210 sider med 171 figurer og er en analyse af og sammenligning mellem de forskellige typer af tektoniske dislokationer, foldninger, forkastninger, salthorste etc., samt de under de forskellige faser i processerne aflejrede sedimente.

Tredie afsnit (Geotectonics) omfatter 193 sider med 68 figurer og er vel nok bogens interessanteste. Her behandles de orogene processers forløb, årsagen til geosynklinaldannelse og disses placering på jordkloden, de magmatiske faser under orogenesen, granitiseringsprocessen etc.

Også de i tidens løb efterhånden mangfoldige teorier om årsagen til foldningsprocesserne tages op til behandling. Forfatteren er meget nøgtern i sin fremstilling og bedømmelse af værdien af de argumenter, der fra forskellig side er fremført både for og imod såvel den klassiske kontraktionsteori som de senere kontinentalforskydningsteorier, konventionsstrømningsteorien, oscillations- og undationsteorien og andre. Resultatet af denne bedømmelse bliver da, at man i dag ikke har nogen blot nogenlunde sikker forklaring på årsagen til de vældige forandringer i jordskorpen, der manifesterer sig som de store bjergkæder. Ganske ejendommeligt er det, at Eli de Beaumont og James Danas gamle klassiske kontraktionsteori stadig er den, der stemmer bedst overens med analysen af bjergkæderne, og hvis man blot kunne finde en anden årsag til jordskorpens sammentrækning end afkølingen, ville den utvivlsomt blive almindelig accepteret igen.

Bogen er særdeles velskrevet, og dens fysiske matematiske afsnit er ingen hindring for forståelsen af de rent geologiske afsnit, så den kan roligt anbefales enhver, der søger orientering i de nyeste opfattelser af de tektoniske og til dels også de magmatiske processer i jordskorpen.

Kaj Hansen.